

тъ на Имперіѣ-тѣ да утвърди на себе си подданници- ты Българе, и интересъ-тъ Црковный, въвождане-то Богослуженіе-то на народный языкъ да улесни съобщеніе-то и прѣсажденіе-то Христіанство-то отвѣдъ горы-ты Балканскы, бяхъ тыя условия, на които сѣтнина-та трѣбваше да е началото и отколяшнѣ-то сществованіе на Славянско-то Богослуженіе и на прѣвода Св. книги.

5-о. Понятія-та, които по' на горѣ обяснихъ за начало-то и распространеніе-то Славянскѣ - тѣ писменность, и естественный рядъ въ връжея и успѣхы-ты му искать и потвърждать, че Славянско-то (Българско-то) Богослуженіе отколя ся е нахождало задъ Балкана въ прѣдѣлы-ты на Имперіѣ-тѣ наедно съ буквы-ты и Христіанство-то. За това

6-о. Гръцка-та Словесность е имала силно влияніе на словесность-тѣ на Имперскы-ты Българе; за това наше-то Св. Писаніе, както мнозина учени сѣ забѣлежили, има много Гръцизмы. И инакъ тѣи Гръцизми явно показвать, че то' не е прѣведено въ Моравіѣ, нѣ въ истѣ-тѣ Имперіѣ.

И така тѣя забѣлжанія мя утвърдявать въ мысль-тѣ, срѣщу мнѣніе-то на събиратели-ты исторически свидѣтельства, че Св. Писаніе е преведено, и Богослуженіе-то е въведено между Имперскы-ты Българе много врѣмя прѣди наши-ты Апостолы. Обаче бѣто и да е свршенъ той прѣводъ, все едно е, и въ истый Константинополь може да ся е свршилъ, както и въ Адрианоуполь или Солунъ. Още въ врѣмя-то Меѳодіево Солунскый Архіепископъ Феодоръ, както бѣлежи Добровскый, Шлецеръ и пр. повелѣлъ да прѣпишѣтъ Псалтыря, на който прѣпись-тъ послѣ стана съ глаголическы буквы. Повелѣлъ да препишѣтъ; зашто тогава типографій не е имало, и нужда-та гы правяше да прѣписвать нужны-ты книги. Разумѣва ся, че той Псалтырь прѣписанъ за иѣкаквѣ Българскѣ Цркви въ Солунъ.

Тѣя книги слѣдъ врѣмя ся прѣписвахъ непрестанно не само въ Имперіѣ-тѣ, нѣ и въ Българіѣ и другы-ты страны, който пріяхъ слѣдъ нежъ Христіанско-то вѣроисповѣданіе, като на примѣръ, на брѣгове-ты на Моравѣ въ Българіѣ, Савѣ, на Дравѣ, на Дунавѣ, на Тисѣ, на Дѣпръ и проч. И тѣя прѣписи съчинители-ти извѣстія-та наричать прѣводъ!!